
===== Cennette Haz =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: <>

Her yazısını okuduğumda müstear adının anlamını düşünüp, *eyfitifitifti...* diye yükselen bir helikopter hayal ediyorum. Anlamını sorup da helikopterimden olmak istemediğim için sesimi çıkarmadım. Uçuyorum, geziyorum. Helikopter güzel.

Cennetle ilgili de bir yazı yazmış. <<http://dariteemmul.blogspot.com/2012/12/cenne>

Ben eskiden cennetin somut olduğuna inanan biri değildim. Maddi, dünyadakine benzer bedenlerin gezindiği bir cennete inanmıyordum. (Bunu söyleyince dinden çıkıyor muyduk?) Hala pek mantıklı geldiğini düşünmüyorum. *Mantıklı değil* mantıklı değil demek, *yok* demek değil.

Rüyalardan bir rüyada gayet somut bir cennetin, soyut bir aydınlıktan daha anlamlı olduğuna kanaat ettim. Gayrıdindarların dalga geçmeyi pek sevdiği lezzetli hayallerin, eh tabii ki aynen değilse de, dünyayı hatırlatacak ölçüde somut olmasının da gayet sevimli olduğunu gördüm. Rüya cennetle ilgili değildi. Sadece rüya idi.

Yazıyı *fitifitipitifti* sesleriyle okurken konunun başka bir yönü daha aklıma geldi. Zaman buldukça Zencast <<http://zencast.org>> **dinliyorum. Buda 4 asil hakikat arasında *dukkha*** <<http://en.wikipedia.org/wiki/Dukkha>> adıyla maruf *acı çekmenin* kaynağının dünyayı şiddetle arzulamak olduğunu söyler. Yeryüzünde çektiğimiz sıkıntının sebebi ona göre dünya nimetlerine olan düşkünlüğümüzdür.

Buradaki problem, bu düşkünlüğü yok edince zevk almanın kendisinin de yok olabilmesi. Aydınlanmayı (veya benzer idealleri) kafaya koymuş insanın, yeryüzüyle bağlarını keserken hayattan zevk almayı unutmaması. Zevki tahfif ederken acıya çalması, zevki terkten gurur duyması. Bu belki istenen, doğru bulunan bir yöntem değil; yeryüzüne düşkünlüğü bırakmakla, bir şeylerden zevk almayı unutmak arasında önemli bir fark var. Bununla beraber *ben en iyisi kainatın ruhu ile bütünleşiveriyim* diyen kimsenin, dünyevi zevklerinin tamamını terketmeye meyletmesi gayet kolay.

Yazıyı buraya kadar takip ettiyseniz, aferin. Sizi düşünerek silmedim. Teşekkür ederim.

İşte Kitab-ı Mecid, *biz onlara ruhbanlık yazmadık* derken de, cennet tasvirlerini gayet somut mertebeden yaparken de herhalde insan olmanın, bu duygulara ve zevklere mensubiyet olduğuna işaret eder. Cennet insanlar için, insanî zevklere hitap eden, insanların memnun ve mesrur olduğu bir yerdir; o sebeple yeryüzünde Allah'a ulaşmaya çalışan kimse zevklerini körelterek, kendini duygusuzluk zindanlarına hapsederek yol alamaz.

Herkesin kendi cenneti olduğuna, benimkinde de zaman bulup oynayamadığım oyunlar, okumak istediğim kitaplar, öğrenecek pek çok şey, özlediğim herkes, yatıp yuvarlanacak fasiliteler olduğunu kabul

edebilirim, başkası da başka zevkler temenni edebilir ancak zevkleri toptan inkar etmenin motoru durdurmak demek olduğuna inanırım.

Direksiyon motor çalışıyorsa anlamlıdır, motoru durunca direksiyonun düzgünlüğünü bilemeyiz.